

The Dutch Connection

Niederländisches Künstlersymposium

1. - 7. Juli 2007

ArtDepot Magdeburg

Koninkrijk
der Nederlanden

„DE KWAST“

gemeente Eindhoven

ArtDepot

Organisation: Gala Kunstverein e.V. Magdeburg (BRD) und Stichting Kunst-En Eindhoven (Niederlande)

Texte und Übersetzung: Kitty Doomernik und Hans Joachim Schröter

Copyright berust bij Uitgever ArtDepot, kunstenaars, auteurs en fotografen, 2007.

Alle rechten voorbehouden. Geen enkel deel van deze folder mag zonder schriftelijke toestemming van de uitgever in enigerlei vorm gereproduceerd worden of met gebruikmaking van elektronische systemen verwerkt, verveelvoudigd of verspreid worden.

Herausgeber dieser Broschüre sind das ArtDepot Magdeburg, die Künstler, Autoren und Fotografen. Alle Texte und Abbildungen sind urheberrechtlich geschützt. Das Copyright liegt bei den Herausgebern. Alle Rechte vorbehalten. Vervielfältigungen, Speicherung und Nachdruck nur mit Genehmigung der Herausgeber.
© 2007

Konzept

Das Arbeitssymposium The Dutch Connection ist ein Gemeinschaftsprojekt des Gala Kunstvereins e.V., Magdeburg – Deutschland und des Stichting Kunst-En, Eindhoven - Niederlande.

Während des siebentägigen Symposiums werden 11 Künstler ihre Werke als Installationen, Aktionen, Collagen oder Gemälde umsetzen.

Die vielseitige Geschichte Magdeburgs bildet dabei den Ausgangspunkt für die Teilnehmer. Durch das aktive und passive Einbeziehen der Bewohner Magdeburgs und des Publikums soll eine experimentelle und zeitgemäße Auseinandersetzung mit der Thematik gelingen. Die eingeladenen Künstler haben jeder für sich einen Plan entworfen, der einerseits die Vorgehensweise und Absichten des Projektes beschreibt, aber andererseits genügend Spielraum für die Ausarbeitung des Themas lässt.

Einige Künstler gehen auf die Suche nach der rezente industrielle DDR-Vergangenheit Magdeburgs, reflektieren sie und machen es zu einem Teilstück ihrer Installation. Andere Künstler nutzen Magdeburger Zeitungen und Zeitschriften, suchen Spuren und Reste des Alltags und verarbeiten sie zu einer poetischen Reaktion auf ihr Zusammentreffen mit Magdeburg.

Es sind auch Künstler dabei, die unmittelbar auf den Raum und ihre Besucher reagieren. Sie stellen damit sich selber und ihre Triebfeder zur Diskussion.

Concept

The Dutch Connection is een werksymposium, een internationaal samenwerkingsproject van Gala Kunstvereen e.V. te Magdeburg Duitsland en Stichting Kunst-En te Eindhoven Nederland.

Tijdens het zeven dagen durende symposium werken 11 kunstenaars hun plannen uit tot installaties, performances, assemblages, collages en schilderijen. De veelzijdige geschiedenis van Magdeburg is voor de deelnemers het uitgangspunt, waarbij de bewoners van de stad, het publiek, zowel actief als passief betrokken worden en waarmede de kunstenaars tegelijkertijd de experimentele en actuele aanpak van de Nederlandse kunst zichtbaar maken.

De uitgenodigde kunstenaars hebben elk een individueel plan gemaakt, dat enerzijds beantwoordt aan de opzet en de bedoelingen van het project en anderzijds voor hun persoonlijke werkwijze voldoende speelruimte en vrijheid geeft, om de thematiek uit te werken:

- verschillende kunstenaars gaan op zoek naar het recente, industriële DDR verleden van Magdeburg, reflecteren hierop en maken het onderdeel van hun installatie;
- sommige kunstenaars gebruiken de Magdeburger kranten en tijdschriften, gaan op zoek naar sporen en resten van het dagelijks leven, en verwerken dit tot een poëtische reactie op hun kennismaking met Magdeburg;

Ein Künstlerduo stellt eine Verbindung zwischen Magdeburg und Quito (Ecuador) her und versucht so, Magdeburg in Süd-Amerika zu finden.

All diese Handlungen und Reaktionen basieren auf dem Hintergrund, den Ansichten, der Gedankenwelt und den Eindrücken jedes einzelnen Künstlers.

Die Ergebnisse des Symposiums bleiben noch 7 weitere Wochen im ArtDepot Magdeburg ausgestellt.

Während des Symposiums wird ein Dokumentarfilm gedreht, der die Arbeitsprozesse, die Reaktionen des Publikums, sowie die Diskussionen zwischen den Künstlern festhält.

Dieser Film dokumentiert die Zusammenarbeit, das kulturelle Zusammentreffen und die Verbindung der beiden Städte Magdeburg und Eindhoven. Außerdem wird die Entstehungsgeschichte des Projektes deutlich. Zu gegebener Zeit wird der Film im ArtDepot gezeigt.

Die Veranstaltung The Dutch Connection wird finanziell maßgeblich von der Botschaft des niederländischen Königreiches in Berlin, dem niederländischen Generalkonsulat in Düsseldorf und der Stadt Eindhoven unterstützt.

- er zijn ook kunstenaars, die rechtstreeks op de ruimte en haar bezoekers reageren en stellen daarmee zichzelf en hun drijfveren ter discussie.

- een kunstenaarsduo brengt een verbinding tot stand tussen Magdeburg en Quito (Ecuador), waarbij zij op zoek gaan naar Magdeburg in Zuid-Amerika.

Al deze handelingen en reacties vinden plaats vanuit de persoonlijke achtergrond, opvatting en gedachtewereld van de kunstenaars.

Nadat het werksymposium is gerealiseerd blijven de resultaten in de vorm van installaties, assemblages e.d. nog zeven weken tentoongesteld in Kunstraum ArtDepot.

Van het werkproces, de reacties van bezoekers, de discussie tussen de kunstenaars zal een film met een documentair karakter worden gemaakt. Deze film zal ook een impressie bevatten van de twee steden, waar de samenwerkende organisaties gevestigd zijn, een momentopname uit de culturele samenloop van mensen, waar het symposium deel van uitmaakt.

Dat plaatst The Dutch Connection in een internationaal kader en maakt de relatie tussen de beide steden en de ontstaansgeschiedenis van het project duidelijk. Te zijner tijd zal deze film ook in ArtDepot vertoond worden.

Bij de organisatie van The Dutch Connection is van Nederlandse zijde substantiële financiële ondersteuning ontvangen van de Nederlandsche Ambassade in Berlijn, het Nederlandse Consulaat-generaal in Düsseldorf en van de Stad Eindhoven.

Mels Dees
Rivierstraat 15A
5615 KA Eindhoven
Die Niederlande
T 0031 (0)402448548
M 0031 (0)610857342
E mels@iae.nl

Die meisten Werken von Mels Dees handeln von der Verbindung zwischen Mensch und Natur.

In einigen Arbeiten ironisiert er die Art und Weise wie unsere Zivilisation Raum und Natur nutzt. Er zeigt, wie sich die Natur rächen könnte oder er gibt ironische Kommentare auf Situationen, in der sich die Natur tatsächlich gerächt hat. Andere Werke handeln von der Leidenschaft des Menschen Sachen zu bauen, zu kreieren und zu konstruieren, und von den Versuchen, Natur zu unterwerfen oder zu besiegen.

Schönheit und Trauer verbergen sich in dem, was den menschlichen Traum der Unabhängigkeit erzeugt hat: in den Konstruktionen, welche er schon jahrhunderte lang erbaut und mit denen er seine schwankende Superiorität beweisen will.

In Magdeburg geht Dees auf die Suche nach den Resten der Vergangenheit. Er wird Abgüsse von den Spuren machen und zeigt so auf, wie diese Überbleibsel – und auch die Stadt selber – durch die Zeit angegriffen wurden.

De relatie tussen mens en natuur, en vice versa, daar gaat het meestal om in het werk van Mels Dees. In bepaalde werken ironiseert hij daarbij de manier waarop onze beschaving de ruimte en de natuur gebruikt en laat hij de natuur wraak nemen of geeft hij een melancholiek commentaar op de manier waarop de natuur zich ook metterdaad heeft gewroken. In andere werken gaat het over de passie van de mens om dingen te bouwen, te creëren en te construeren, in zijn pogingen de natuur te onderwerpen of te overwinnen.

Er gaat schoonheid en treurnis schuil in hetgeen de menselijke droom van onafhankelijkheid heeft voortgebracht, in de constructies die hij al eeuwenlang bouwt om zijn wankele superioriteit over de natuur te bewijzen. In de stad Magdeburg gaat Mels Dees op zoek naar overblijfselen uit het verleden en door die af te gieten en af te drukken laat hij de manier zien waarop deze overblijfselen – en de stad zelf – door de tijd zijn aangetast.

**Mariëlle van den Bergh
en Quirijn Dees**
Musschenbroekstraat 69
5621 EB Eindhoven
Die Niederlande
00 31 (0) 40 2454752
m.vandenbergh@iae.nl

Für Mariëlle van den Bergh liegt der Quell der Inspiration für ihrer Arbeit in der Natur. Das könnte die überwältigende Kraft einer Lawine oder die polternde schlagende Flutwelle auf eine Küste sein.

In den letzten Jahren hat sie umfangreiche Installationen aus chinesischem Reispapier realisiert. Dabei hat sie Puddingrohr und Bambus als Konstruktionsmaterial benutzt. Die Gegebenheiten in einem Raum, in dem sie ihre Installationen verwirklichen will, spielen eine wichtige Rolle.

Für das Arbeitssymposium wird ein gesunkenes U-Boot Thema sein - gewählt seines symbolischen Werts wegen: in Deutschland ist die Geschichte immer ein vielsagendes Element.

Ihr neunjähriger Sohn Quirijn wird während der Veranstaltung mitarbeiten und seine Arbeit soll in die Installation aufgenommen werden.

In het algemeen is voor Mariëlle van den Bergh de natuur de inspiratiebron voor haar werk geweest. Dat kon de overweldigende kracht van een lawine zijn of de bulderende, beukende vloedgolven op de kust. De laatste jaren heeft zij omvangrijke installaties gerealiseerd van Chinees rijstpapier, waarbij zij pitriet en bamboe als constructiemateriaal gebruikte. Ook de aard van de ruimte, de locaties, waar haar installaties tot standkomen, spelen een belangrijke rol. Voor het werksymposium is een gezonken U-Boot het onderwerp, gekozen om zijn symbolische waarde: in Duitsland is de geschiedenis altijd een veelzeggende factor.

Haar negenjarige zoon Quirijn zal tijdens de manifestatie meewerken en zijn werk zal in de installatie worden opgenomen.

Rob Ruimers
Kerkstraat 55
5154 AN Elshout
Die Niederlande
E info@robruimers.nl
www.robruimers.nl

Die kräftigen Skulpturen von Rob Ruimers machen auf den ersten Blick einen abstrakten Eindruck, haben jedoch immer auch figurliche Elementen, welche melancholische, aber auch erotische Assoziationen hervorrufen.

In seinen Bildern kommentiert Ruimers die Welt, wie sie in den Medien dargestellt wird und unterstützt die künstlerische Aussage mit der Wahl eines geeigneten Materials. Er stellt Kraft und Empfindsamkeit gegenüber und nutzt Farben und Formen, um die Ernsthaftigkeit des Themas zu relativieren.

Während des Symposiums realisiert Ruimers eine große keramische Installation, die aus 9 Objekten besteht, welche alle durch die Gleise in der Halle verbunden sind.

Die vorhandenen Gleise nutzt er dabei als Metapher für das menschliche Bedürfnis nach einem Halt und für das unwillkürliche Zurückfallen auf dieselben Verteidigungsmechanismen, die auch schon unsere prähistorischen Vorfahren einsetzen. Der Herdentrieb trägt die Diskrepanz zwischen Selbstsucht und Nächstenliebe in sich, ist gleichzeitig aber auch unsere Rettung.

Het krachtige werk van Rob Ruimers oogt op het eerste gezicht abstract, maar er zijn ook altijd figuratieve elementen, die droefgeestige maar ook erotische associaties oproepen.

Zijn beelden drukken aan de ene kant zijn opvatting uit over de formele kanten van het materiaal en zijn kunstenaarsschap, maar geven vooral ook commentaar op de wereld zoals die zich in de media openbaart. Hij plaatst daarbij kracht tegenover kwetsbaarheid en maakt gebruik van de kleur en de vorm, om de ernst van het onderwerp te relativieren.

Tijdens het symposium realiseert Ruimers een grote keramische installatie, bestaande uit 9 objecten, die alle met de in de hal aanwezige rails verbonden zijn.

Hij gebruikt daarbij de rails als metafoor voor de menselijke behoefte aan houvast en het onwillekeurig terugvallen op dezelfde verdedigingsmechanismen als onze prehistorische voorouders. De kuddegeest, die de discrepantie tussen eigenbelang en naastenliefde in zich draagt, is gelijktijdig ook onze redding.

Kitty Doomernik
Onder de bomen 4-B
6871 CH Renkum
Die Niederlande
T 00 31 (0)317 350437
E k.doomernik@12move.nl
www.gelderland.bkdoc.nl
www.galeries.nl

Die hochgradige Ambivalenz, die heutzutage die Rolle der Frauen in der Welt der bildenden Künste kennzeichnet, ist für Kitty Doomernik die wichtigste Inspirationsquelle. Die Diskrepanz zwischen ihrer Identität als Frau und die als Künstlerin, sowie die Art und Weise wie sie sich und Andere sieht, sind der Antrieb für Ihre Werke. Sie bewegt sich dabei zwischen den Bereichen, die man mit „high art“ und „low art“ anzudeuten pflegt. Den Raum der akzeptierten, elitären Kunst der Museen einerseits und der artifizielle Wirklichkeit der Massenmedien andererseits. Von hier aus erbaut sie ihren künstlerischen Kommentar auf die „condition humaine“. Mit viel Liebe und Humor nimmt sie die Geschichten, die sie berühren auseinander und webt neue Bilder und Erzählungen aus den losgelösten Handlungsfäden.

De hoge graad van ambivalentie, die de rol van vrouwen in de beeldende kunst heden ten dage kenmerkt is voor Kitty Doomernik juist de belangrijkste bron van inspiratie. De discrepantie tussen haar identiteit als vrouw en die als kunstenaar en de manier waarop zij tegen anderen aankijkt, vormen de motor voor haar werk. Zij beweegt zich daarbij tussen de gebieden die men vaak met "high" en "low" art pleegt aan te duiden, het terrein tussen enerzijds de geaccepteerde, elitaire museumkunst en anderzijds de artificiële werkelijkheid van de massamedia. Van hieruit bouwt zij aan haar artistieke commentaar op de "condition humaine". Zij ontleert scherp, maar met humor en mededogen, de verhalen die haar raken en zij weeft nieuwe beelden en geschiedenissen uit de losse draden.

Henk van Rooij
Onder de bomen 4-B
6871 CH Renkum
Die Niederlande
T 0031 (0)317 350437
E k.doomernik@12move.nl
www.gelderland.bk.doc
www.landenbeeld.nl

Von 1994 ab benutzt Henk van Rooij für seine Arbeiten hauptsächlich plastische Materialien wie Gips, Wachs und Ton, manchmal zusammen mit Glas und Stein. Seine Vergangenheit als Maler lässt sich nicht leugnen und in der Anwendung der Glasuren ist seine malerische Hand klar zu erkennen. Mit seiner Bildsprache ist er zu seinen alten Lieben zurückgekehrt: Frauen, Hunde und Pferde. Seine Keramiken scheinen von der mythische Welt inspiriert zu sein, wo Schönheit, Gewalt und Erotik in Muttergöttinnen, Wölfen und Pferden zusammenschmelzen.

In Magdeburg wird er zusammen mit seiner Partnerin Kitty Doomernik eine Malereiperformance veranstalten. Er fängt rechts an zu malen, Kitty links. In der Mitte des Tuches treffen sie sich und malen weiter über die Arbeit des Anderen.

Die Frage dabei ist, inwiefern die Beiden es wagen, die Arbeit des Anderen zu übermalen und die eigene Arbeit - ganz oder teilweise - vernichten zu lassen.

Vanaf 1994 gebruikt Henk van Rooij voor zijn werk voornamelijk plastische materialen, zoals gips, was en klei, soms samen met glas en steen. Zijn verleden als schilder laat zich niet verloochenen en in de toepassing van glazuren en lusters is zijn picturale hand duidelijk te herkennen. Hij is met zijn beeldtaal teruggekeerd naar zijn oude liefdes: vrouwen, honden en paarden. Zijn keramiek lijkt terug te grijpen op de mythische wereld, die bevolt wordt door moedergodinnen, wolven en paarden en waarin schoonheid, geweld en erotiek samengaan.

In Magdeburg zal hij samen met zijn partner, Kitty Doomernik, een schilderperformance uitvoeren. Hij begint rechts te schilderen en Kitty begint links. In het midden van het doek komen zij elkaar tegen en schilderen verder over het werk van de ander.

De vraag is vooral hoever zij durven gaan om over het werk van de ander heen te schilderen en het eigen werk – geheel of gedeeltelijk – te laten vernietigen.

Andrea Boada Páramo
Pippelingstraat 20
5632 NS Eindhoven
Die Niederlande
T 0031(0)40 2419133
E: abp.artprojects@yahoo.com

Für Andrea Boada Páramo ist die Erzählung der Startpunkt zum kreativen Prozess: das Niederschreiben der Geschichte und die Archivierung der relevanten Information finden ihren Niederschlag in einem Kunstwerk. Es hat einen intellektuellen, gesellschaftlichen und gefühlsmäßigen Inhalt, wobei der Zuschauer gleichzeitig auch zum Teilnehmer gemacht wird. Deswegen wird die Geschichte der Erfahrung untergeordnet.

Menschen sind immer auf der Suche nach wiedererkennbaren Mustern: in der Fremde wollen sie das Eigene wiedererkennen. Boada wird diesen Prozess umdrehen und geht auf die Suche nach dem Fremden im Eigenen.

Während des Arbeitssymposiums wird sie von Quito, Ecuador – ihrem Geburtsland – aus, gemeinsam mit ihrem, von Magdeburg aus agierenden Partner Willem Hendrikse, eine Fotoausstellung einrichten, welche diese gegenseitige Suche darstellt.

„Die Wiedererkennung: auf der Suche nach Magdeburg in Süd-Amerika“.

Voor Andrea Boada is het verhaal het vertrekpunt voor het creatieve proces: het opschrijven van het verhaal en het archiveren van relevante informatie vinden uiteindelijk hun weerslag in een kunstwerk. Haar werk bestaat als het ware uit bevoren momenten uit een voortdurende vertelling. Het heeft een verstandelijke, maatschappelijke en gevoelsmatige inhoud, waarbij de toeschouwer gelijktijdig ook tot deelnemer wordt gemaakt. Hierdoor wordt het verhaal ondergeschikt aan de ervaring.

Mensen zijn altijd op zoek naar herkenbare patronen: in den vreemde willen zij het eigene herkennen. Boada gaat dit proces omkeren en gaat op zoek naar het vreemde in het eigene.

Vanuit Quito (Ecuador is haar geboorteland) zal zij met haar partner Willem Hendrikse, die vanuit Magdeburg opereert, gedurende het werksymposium een fototentoonstelling opzetten, die deze wederzijdse zoektocht in beeld zal brengen:

“Pattern Recognition”: zoeken naar Magdeburg in Zuid-Amerika.

Willem Hendrikse
Pippelingstraat 20
5632 NS Eindhoven
Die Niederlande
T 0031(0)40 2419133
E whendrikse2000@yahoo.com
www.triotreshombres.nl

Willem Hendrikse ist Musiker und bildender Künstler. Wie seine Partnerin, Andrea Boada Páramo, ist er gebürtig aus Süd-Amerika. Seit einiger Zeit arbeiten sie bei Projekten zusammen.

Seine bildende Arbeit ist von Heimweh durchzogen. Heimweh definiert die Sehnsucht nach einem in der Vergangenheit verlassenen Ort. Solch ein Ort hat sich inzwischen geändert. Heimweh ist also ein Verlangen nach einem Ort, der nicht länger existiert. Ein Filmdekor aus der Vergangenheit, worin man sein eigener Regisseur sein kann.

Hendrikse bringt diese Bilder der Sehnsucht zurück zur Ausgangsform, eine Art gezeichnete Bildergeschichte, die gleichzeitig wirklich und unwirklich aussieht. Wirklich, weil sie der Realität nach, aus der Erinnerung heraus gezeichnet ist – unwirklich, weil Verzierungen und Muster fehlen.

In der Fado Musik bedeutet Sehnsucht „saudade“ = einsames Verlangen nach etwas Unerreichbaren. Das Bemühen die Erinnerung nicht in die Arbeit einfließen zu lassen, verstärkt diese Sehnsucht.

Während der sieben Tage des Symposiums verwirklichen Hendrikse und Boada eine Fotoausstellung, wobei die beiderseitige Kommunikation zwischen Magdeburg und Quito via Internet stattfinden wird.

Willem Hendrikse is musicus en beeldend kunstenaar. Evenals zijn partner, Andrea Boada Páramo is hij afkomstig uit Zuid-Amerika. In het recente verleden hebben zij tijdens diverse projecten samengewerkt.

Zijn beeldend werk is doortrokken van heimwee. Heimwee is per definitie een verlangen naar een plaats die je in het verleden hebt verlaten. Zo'n plaats is tussentijds veranderd. Heimwee is dus verlangen naar een plaats die niet meer bestaat. Een filmdecor uit het verleden, waarin men zijn eigen regisseur kan zijn.

Hendrikse brengt die decors van het verlangen terug naar hun basisvorm, stripverhaalachttige tekeningen die tegelijkertijd werkelijk en onwerkelijk ogen.

Werkelijk omdat ze naar de realiteit getekend zijn, zij het vervormd door de herinnering; onwerkelijk omdat de decors leeg zijn. In de Fado muziek betekent heimwee “saudade”, eenzaam verlangen naar iets wat niet bereikbaar is. Door de acteurs van het verleden uit het werk weg te laten wordt dit verlangen opgeroepen en versterkt.

Gedurende de zeven dagen van het symposium gaan Hendrikse en Boada een fototentoonstelling realiseren, waarbij de onderlinge communicatie tussen Magdeburg en Quito via het internet zal plaatsvinden.

Annette van Wijck
Lutulistraat 27, 2131 TA Hoofddorp
Atelier Catharina Amaliaan 32, 1432 JT Aalsmeer
Die Niederlande
T 0031 (0)23 5631233
M 0031 (0)6 40119006
E annettevanwijck@tiscali.nl
www.artolive.nl/vanwijck

Begriffserklärung aus dem Deutschen Duden:

,Zeichnung, die; -, -en: 1. mit den Mitteln des Zeichnens verfertigte bildliche Darstellung; 2. natürliche, in einem bestimmten Muster verteilte Färbung bei Tieren u. Pflanzen.

Annette van Wijck ist bildende Künstlerin und Musikerin. Sowohl in ihren Zeichnungen und Grafik, als auch in ihren Installationen der letzten Jahre spielt die Musik eine große Rolle.

In Magdeburg wird sie, anhand der Artikel und Photos aus den örtlichen und regionalen Zeitungen auf die Suche nach Spuren und Resten des täglichen Lebens gehen. Ihre Erkenntnisse daraus wird sie zu einer persönlichen und dichterischen Reaktion auf die Stadt und deren Bewohner verarbeiten.

Citaat uit het Van Dale Handwoordenboek:

,tekening [de ~ (v);-en] 0.1 door tekenen (0.2) ontstane voorstelling [afbeelding, schets] 0.2 het ondertekenen [signering] 0.3 het afbeelden van iets of iem., of wijze waarop dat geschiedt 0.4 wijze waarop iets van figuren is voorzien of zich in figuren vertoont [patroon, dessin] 0.5 (bouwk.) bouwkundig ontwerp 0.6 beschrijving [3.4] fig. [er komt ~ in] men begint te zien hoe de zaak vorm zal krijgen.

Annette van Wijck is beeldend kunstenaar en musicus. In haar werk is haar muzikaliteit onmiskenbaar aanwezig, zowel in haar tekeningen en grafiek, als in haar installaties van de laatste jaren. In Magdeburg zal zij, aan de hand van artikelen en foto's uit de lokale en regionale kranten, op zoek gaan naar sporen en resten van het dagelijks leven en haar reflectie hierop verwerken tot een persoonlijke en poëtische reactie op de stad en haar bewoners.

Theo van Keulen
Averbodeweg 6a
6029 RK Sterksel
Die Nederlande
T 0031 (0) 40 2263217
E theovankeulen@hotmail.com
www.theovankeulen.nl

Statement

„Künstler zu sein ist eigentlich Mist. Nach der schwierigen Geburt des Kunstwerkes gibt es keinen Dank. Die Kunst kommt immer zuerst, man bevorzugt sie sogar gegenüber den Leuten die man liebt.

Wieso Schlaflosigkeit? Es ist Nachtarbeit!“

Die Installationen von Theo van Keulen sind meist bodenständig und entspringen allgemeinen und persönlichen Erlebnissen. Seine künstlerischen Inszenierungen sind eine Kombination aus bereits existierenden und selbst konstruierten Gebrauchsgegenständen der Form traditioneller bildender Mittel, Fotografie und Video. Dieses Verfahren führt zu komplexen Installationen, die gesellschaftliche Traditionen und Strukturen kommentieren.

In Magdeburg wird er sich zunächst von der unruhigen industriellen Geschichte der Stadt inspirieren lassen. Er geht auf die Suche nach den stillen Zeugen dieser Vergangenheit. Die fotografischen Eindrücke dienen ihm als Grundlage für seine Grafiken und Zeichnungen.

Statement

“Kunst, dat is eigenlijk kloot, het is na een moeilijke bevalling geen beschuit met muisjes, het komt vóór de mensen die je lief hebt. Hoezó slapeloosheid? Het is nachtwerk!”

De installaties van Theo van Keulen zijn bij uitstek aards en geworteld in algemene en persoonlijke geschiedenis. Zijn artistieke ensceneringen zijn een combinatie van bestaande en zelf geconstrueerde gebruiksvoorwerpen, van traditionele beeldende middelen, fotografie en video.

Deze werkwijze levert vaak letterlijk ogende, complexe installaties op, die zijn commentaar vormen op maatschappelijke tradities en structuren.

In deze zin zal hij zich in Magdeburg om te beginnen door de woelige industriële historie van deze stad laten inspireren. Hij gaat op zoek naar de stille getuigen, de overblijfselen van deze geschiedenis. De fotografische impressies van deze zoektocht dienen als basis voor zijn tekeningen en grafiek.

Hans-Joachim Schröter
Tramstraat 36 Eindhoven
Postfach 379
5600 AJ Eindhoven
Die Niederlande
E hj@schoeterphoto.nl
www.schroeterphoto.nl

Hans-Joachim Schröter ist 1938 in Leipzig-Gohlis geboren. Ab 1952 lernte er im Grafischen Viertel in Leipzig den Beruf eines Fotolithografen (Offsetretoucheur). Im Jahre 1959 zog er in die Niederlande und arbeitete ab 1967 als selbstständiger Fotograf, Graphiker und Filmer in Eindhoven, dem damaligen Hauptsitzes des Philips Elektrokonzerns.

Sein erstes Fotobuch gab Schröter 1971 im Selbstverlag unter dem Titel „Eindhoven, Porträt einer Industriestadt“ heraus. Das zweite Buch mit dem selben Namen kam erst im Jahre 1999 heraus und zeigt die Stadt Eindhoven kurz vor der Jahrhundertwende.

Als die Fotografie noch auf Film gebannt wurde, gab es in den Niederlanden unter den Fotografen zwei „Glaubensrichtungen“ - die Schwarz-Weiß-Technik ist für die Einen das Schönste - Farbfotografie war für dieselben Leute beinahe Kitsch. Für Schröter war das eine unsinnige Auffassung. Er fotografierte, wenn es möglich war, auf Farb-Negativ.

Hans-Joachim Schröter is 1938 geboren in Leipzig, Duitsland.

Hij volgde de Beroepsopleiding op de Gutenbergschule in Leipzig in het vak fotolithografie.

In 1959 kwam hij naar Nederland en werkte vanaf 1967 vanuit Eindhoven als zelfstandig fotograaf, graficus en filmer. In 1971 publiceerde Schröter zijn eerste fotoalbum „Eindhoven, portret van een industriestad“. Het tweede boek met dezelfde naam kwam pas in 1999 uit en toont de stad Eindhoven kort voor de eeuwwisseling.

Toen de fotografie nog analoog werd beoefend was er in Nederland een tweedeling tussen de zwart-wit fotografen, die er van uit gingen dat dit de enige techniek was die artistiek verantwoord zou zijn, en de anderen die wel de kleur bewust en graag gebruikten. Schröter behoort tot de tweede groep.

Lique Schoot
Hommelseweg 91
6821 LC Arnhem
Die Niederlande
T 0031 (0) 26 4434829
M 0031 (0) 6 29250773
E lique.s@planet.nl
www.liqueschoot.nl

Lique Schoot benutzt ausschließlich sich selbst als Thema für ihre Malerei. Seit Oktober 2003 fotografiert sie sich täglich selber mit der Kamera in der Hand. Die Fotos fungieren als visuelle Tagebücher. Die am Computer nachbearbeiteten Bilder dienen ihr als Skizzen für ihre Gemälde.

Fortwährend stellt die Künstlerin die Fotografie der Malerei gegenüber.

Die wie überbelichtet wirkenden Selbstporträts weisen auf die Belichtungsmöglichkeiten eines Fotostudios hin, zugleich wird der flüchtige Schnappschuss-Charakter der Gemälde durch den langen Prozess des Malens aufgehoben.

Während des Malens nimmt Lique Schoot von sich selber Abstand, wodurch ihr Werk die Charakterisierung eines Selbstporträts übersteigt.

Während dem Arbeitssymposium entsteht jeden Tag, nach Vorbild eines Fotos aus dem visuellen Tagebuch, ein Selbstporträt und wird ihr Projekt 'Vor einem Jahr: sieben Tage' Schritt für Schritt vervollständigen.

Lique Schoot gebruikt uitsluitend zichzelf als onderwerp voor haar schilderkunst.

Sinds oktober 2003 fotografeert zij zich elke dag, de camera in de hand. De foto's functioneren als visuele dagboeken. Zij bewerkt ze met de computer en daarna dienen ze als basis voor haar schilderijen.

Onophoudelijk stelt zij de fotografie en de schilderkunst tegenover elkaar:

de als overbelicht werkende zelfportretten verwijzen naar de belichtingsmogelijkheden van een fotostudio; tegelijkertijd wordt het vluchige snapshotkarakter van de schilderijen door het langdurige schilderproces opgeheven. Tijdens het schilderen neemt Lique Schoot afstand van zichzelf, waardoor het werk de karakterisering als zelfportret overstijgt.

Tijdens het werksymposium ontstaat elke dag, uitgaande van een foto uit het visuele dagboek, een zelfportret en zal haar project "Een jaar geleden: zeven dagen" stap voor stap gerealiseerd zijn.

The Dutch Connection

1. – 7. Juli 2007

Symposium

8. Juli – 19. August 2007

Ausstellung

1. Juli 2007, 16:00 Uhr

Eröffnung Symposium

7. Juli 2007, 19:00 Uhr

Abschluss Symposium

Eröffnung Ausstellung

Öffnungszeiten:

Dienstags – Samstags

12:00 – 19:00 Uhr

1 – 7 juli 2007

Symposium

8 juli – 19 augustus 2007

Tentoonstelling

1 juli 2007, 16 uur

opening symposium

7 juli 2007, 19 uur

afsluiting symposium

opening tentoonstelling

Openingstijden:

dinsdag – zaterdag

12 – 19 uur

Große Diesdorfer Straße 200A
39110 Magdeburg

T +49 (0) 391 56 32 704
F +49 (0) 391 56 32 705

artdepot@kunstfestival.com
www.artdepot-magdeburg.de